

SEX-APPEAL

REVISTĂ SĂPTĂMÂNALĂ

Director:

„A-Belle-A-Uhu“

Redacția și Administrația:

Cluj, Str. Regina Maria 19.

Girant responsabil:

Joan Dobrescu

Trei ani de Domniei a M. S. Regelui Carol II-a 8 Iunie 1930—8 Iunie 1933.

Pare-se că eri a fost ziua când M. S. Regele Carol II-a, a sosit în țară pe aripele văzduhului.

La 6 Iunie 1930, avionul cu care M. S. venea în țară aterizând forțat într'un lan de grâu, în apropiere de satul Vadul-Crișului (județul Bihor), M. S. însetat a fost servit de țărâncuța Maria Mudura, cu apă dintr'un ulcior.

La 8 Iunie 1930, M. S. Regele Carol II a, ajunge în București, de unde dă următorul manifest către poporul românesc:

„Impins de marea mea dragoste de Țară, am sosit în mijlocul Poporului Meu spre a fi, conform făgăduinței date, pavază Fiului Meu și strajă Patriei.

Astăzi în mijlocul vostru am venit cu inima plină de dragoste pentru toți românii și cu singurul gând de a strânge împrejurul Tronului pe toți fiii Patriei dornici de muncă și de adevăr.

În clipele grele, prin care trece Țara, fac cel mai cald apel tuturor fiilor săi, la cea mai sinceră și desinteresată colaborare pentru dezvoltarea forțelor ei vii.

Cer ca toți, fără deosebire de opinie politică, credință sau obârșie, să-Mi dea sprijinul lor cel mai larg pentru propășirea Țării prin cinste și demnități.

Toți să lucrăm împreună pentru bunul cel mai scump al nostru: PATRIA.

Români din patru unghiuri uniți-vă în gânduri, uniți-vă în simțiri!

Înainte spre muncă!“

CAROL II-a.

Azi 8 Iunie 1933 împlinindu-se trei ani de domnie a M. S. Regelui Carol II-a, revista noastră, prin numărul de față, urează M. S. Regelui îndelugată domnie și harul Dumnezeesc să se reverse asupra M. S. Regelui steaua neamului românesc, pentru pacea, liniștea și binele tuturor românilor din ținutul României Mari.

Trăiască M. S. Regele Carol II-a.

Revista.

SEX-APPEALUL.

Elemente { Sex-ul
Appeal-ul
Capriciul

Sex-appeal-ul, este o expresie anglo-americană, foarte întrebuințată la noi în țară, mai ales în ultimul timp.

În București s'a jucat pe scena teatrului Alhambra, o revistă intitulată: „Sex-Appeal“.

Expresia aceasta, de sex-appeal, datează cam de vre-o șase-șapte ani, cu mai multă popularitate; însă la noi în țară datează din părinții părinților noștri, sub expresia bine cunoscută: „are pe vino'ncea“.

Sensul exact al cuvântului sex-appeal, este: farmecul ce răspândește în jurul o ființă, trezind prin prezența ei dorinți conștiente sau inconștiente.

Se știe că nu toate ființele omenești au această mare particularitate, care nu se datorește unei frumuseți sau tinereți, ci unei mari puteri de atracție, cu care sunt înzestrate de natură anumite persoane (bărbați-femei-copii), cu toate că le ar lipsi tinerețea sau frumusețea.

Această influență (putere de atracție), este de mare folos celor ce c posedă, întrucât, dragostea care este un sentiment firesc, caută, instinctiv, tot ce este neprefăcut.

Schopenhauer, a zis: „Trebuie ca fiecare om, să și găsească femeia“.

S'au văzut bărbați și femei de frumuseți răpitoare, cari prin prezența lor i-au lăsat nepăsători pe cei cari i-au privit; și la dincontră, persoane urâte, dar cu sex-appeal, cari au influențat asupra celor mai sobri oameni, preferând în totdeauna femeia care are aceste calități misterioase, cu toată lipsa de frumusețe. Femeile preferă în totdeauna pe cel care le place. chiar dacă

nu-i de o valoare egală cu altul în calități și frumusețe.

Un element important în viața fiecăruia este „Appeal“, care după Stendhal, a fost numit „făgăduința plăcerii“. Aci frumusețea nu mai poate fi elementul necesar de atracție, cu atât mai mult cu cât frumusețea în om, nu-i eternă.

Totul constă în dibăcia bărbatului sau a femeii, de a descoperi dintr'o privire, la cei cari cunosc sau doresc dragostea, o expresie voluptuoasă sau un zâmbet, ușor de înțeles că dorește dragostea.

Dragostea atrage dragoste, dând un farmec nou frumuseței, mărinvătatea, râvna și gelozia în sentimentele ei puternice, la care se adaugă ultima cărămidă de solidarizare „Appeal ul“ sau după Stendhal „făgăduința plăcerii“.

S'au văzut femei, cari în tinerețe n'au fost nici frumoase și nici n'au atras atenția bărbaților, dar la o vârstă mai înaintată s'au văzut învăluite și asaltate de bărbați, cu toate că ele nu se schimbaseră întrunimic (aceiaș statură, gură ochi.) Aceasta se datorește impulsiei dragostei, că din dragoste, dragoste naște și odată cu ea „Appeal-ul“.

Un alt element al sex-appealului este capriciul (element comun ambelor sexe).

S'au văzut bărbați și femei, atrași spre ființe de ale căror sentimente nu au fost siguri niciodată, cu toate că viața le depindea de capriciul ființei nestatornice.

Fuga dupe dragoste, ca-și dupe afaceri.

Femeia capricioasă ca și umbra: când fugi de ea vine; când te duci dupe ea, fuge de tine.

Totuși unele capricii seduc băbați și femeii, cari au nevoie în viață de emoțiile dragostei, chiar dacă îi așteaptă o suferință. Bineînțeles că pe alții îi dezgustă aceasta; dar așa este adevărul evolutiv al vieții.

Bărbatului de azi îi place să ocrotească femeia, iar femeia dorește să aibă egalitate în dragoste. Bărbatul la din contră, cu cât vede o femeie mai dezarmată în lupta pentru viață, mai copilăroasă, mai slabă, cu atât îi găsește un farmec mai deosebit, față de cele îngâmfate și rezemate pe pungi cu bani.

Pe lângă elementele permanente ale sex appeal-ului, de aspect fizic și moral (la femeie sau bărbat), appeal-ul, trebuie în cele mai numeroase cazuri să explice calitățile exterioare ale individului, ca atare trebuie să se înlăture afectarea.

Peutruca puterea de a place să se cunoască la un bărbat sau o femeie, trebuie să fie cât mai neprefăcuți, cu îndrăzneală cumpătată și fără sfială.

Un exemplu de atracție, putem cita aci pe Lucretzia Borgia, despre care rezumăm:

„O făptura ciudată, înfricosătoare, cu toate acestea extrem de otrăgătoare. A fost fiica unui papă și s'a măritat pentru prim oară la vârsta de 15 ani. Fratele său, un principe cardinal, o divorțează și se recăsătorește cu Giovanni Sforza.

Dupe doi ani de conviețuire, cu mari peripeții, divorțează și se căsătorește pentru a treia oară cu Ducele de Bisceglie, care mai târziu moare asinat.

Lucretzia Borgia avea duzini de admiratori din nobilimea Spaniei și a Italiei, fiecare în stare să și puie viața în joc de dragul ei.

În cele din urmă se căsătorește cu ducele Alfonso de Ferrara, care împinsese admirația și dragostea pentru Lucretzia Borgia, în cât ucidea cu sânge rece și fără scrupul, pe toți cari îndrăneau să ridice ochii până la ea“.

A Belle-À-Huha.

SEXAPILUL

I.

*O nouă forță se avântă
Mai mândră ca fluviul Nilul,
Dorind să cucerească lumea,
E... sexapilul.*

II.

*E-o forță intrunită'n ligă,
De oameni fini ca și zefirul,
S'atragă'n mreje tineretului,
Cu sexapilul.*

III.

*Programul va fi admirabil
Compus presat cât mai abil,
Că boicota vom adversarii,
În sexapil.*

IV.

*Nu vom striga, că nu sunt fonduri,
Ci vom lupta doară cu stilul,
Să cucerim tot tineretul,
Cu sexapilul.*

V.

*De acum am hotărât, ca silnic,
Să prindem concurenți de soi,
Ca liga să nu piară'n veci,
Că sexapilul e cu noi.*

VI.

*Deci alergați cu mic și mare,
Veniți cu toți, nu fiți năsoi,
Înscrieți-vă 'n liga noastră,
Că sexapilul e cu noi.*

Mefisto.

Scopul Revistei

Un grup de tineri sub denumirea de: „Liga sex appeal“, cu concursul mai multor persoane, cunoscătoare în ale scrisului din toate domeniile științifice, am dat la iveală această revistă locală, în speranță că, mic, mare, tânăr și bătrân (flăcăi și fete) și mai ales tineretul studios ne va da concursul, pentru ca revista să pătrundă în toate culele sociale.

Aci vom publica:

Diferite chestiuni științifice.

Episoade din marile războaie.

Romane istorice.

Versuri și proză.

Correspondențe și știri diferite.

Recenzii, reclame etc. etc.

Pe această cale adresăm cititorilor, mulțumirile noastre anticipate.

Scopul ligei „Sex-Appeal“, este ca, adunând în cadrele-i active cât mai mult personal de ambele sexe (orice vârstă) să poată înjgheba un fond, din care să se întâmpine primele cheltuieli cu tipăritul revistei, iar din veniturile ce vor urma, să-și continue apariția regulată (revista), și să se dea două serbări anuale, adică:

a) O serbare, sau două anual, la care se vor ține și concursuri de Sex-Appeal, prin voturi date de către asistență, în fața unui juriu format din doamne și domni, membri ai ligei.

La acest concurs pot lua parte domnișoare-doamne și domni, de toate vârstele, cari, bineînțeles vor fi clasați de juriu pentru care categorie de vârste poate concura

Taxa de înscriere la concurs va fi hotărâtă de juriu, iar persoanele concurente vor depune și câte o fotografie, format carte poștală, imaginea fie profil — fie în față — fie în întregime,

dar bine reușită și de curând, nu fotografii vechi, pentruca după concurs, să poată fi publicate prin revistă în ordinea reușitei.

Pe verso fotografiei se va arăta: Numele - pronumele - vârsta - profesia-studiile-starea socială-materială-locul nașterii înălțimea-greutatea strada și numărul.

Premiile ce se vor obține, se vor distribui în ziua serbării.

Dacă serbarea va da rezultate frumoase, fotografiile celor reușiți se vor trimite spre publicare în marile reviste din București.

b) O serbare anuală, în vederea unei excursiuni, la una din stațiunile climaterice sau balneare, fie din țară, fie din străinătate, după cum rezultatul va fi, cu care ocazie toți cei prezenți vor fi cinematografați în roluri distractive, roluri cari se vor pune la dispoziție de către comitetul ligei.

Doritorii a intra în ligă, vor trimite prin poștă, în plic închis, sau depunând personal la redacție plicul (între orele 12—13 și 19—20) următoarele date:

Numele pronumele-vârsta-înălțimea-greutatea profesia-studiile ce posedă situația socială și materială-locul natal-locuința actuală strada și numărul-locuința părinților-dacă părinții trăesc sau nu.

Tot în plic se va pune și o carte postală, pentruca să se răspundă solicitantului.

În excursiuni, toți excursioniștii ligei, vor purta un costum care se va lixa de către unanimitatea excursioniștilor, adică toți vor avea o îmbrăcăminte uniformă, de gust și frumusețe, ca toți să iasă în relief cu sex-appeal.

Redacția.

Lupta pentru cucerirea aerului

Iubiți cititori,

Voi da la iveală câteva pagini în scopul ca, ajutat de bunăvoința Dv., să se poată strânge un fond cu care să tipăresc în volum, tot materialul ce am strâns în legătură cu aviația.

Rogu-vă, iubiți cititori, să luați și să citiți revista cu luare aminte și răbdare; elemente fără de cari nimic nu s'a putut creia.

În viitoarea broșură, se va putea vedea extraordinara activitate omenescă, pusă în joc pentru cucerirea aerului. Se va vedea de unde a plecat ideea de zbor și unde s'a ajuns cu zborul; cum timpul și spațiul cedează voinței omului.

Din mica mea poveste de aci, se va putea ști, în mod spicuit, minunata activitate și strălucitele fapte ale zburătorilor dornici de a fi stăpânii aerului, cari cu spiritul de sacrificiu, au dus laurii gloriei și izbândeii până după mormânt.

Rog iubiții cititori, cari vor aprecia curajul ce mi-am luat, ca prin acest mijloc să dau la iveală o asemenea carte pe înțelesul tuturor, să citească cu răbdare; numai astfel se pot cunoaște marele eforturi făcute de omenire, pentru a dovedi că spiritul va învinge materia.

M. Do.

*

Amintirei zburătorilor noștri morți în războiu.

Tipărind această scurtă poveste, o închin unde gândul mă poartă pe aripile amintirei, la cei cari au apus în zorii dimineții pentru întregirea neamului.

Fiecare rând scris îmi amintește visele lor, vise îngropate cu durere și stropite cu binecuvântarea neamului pentru care s'au jertfit.

Din tot sufletul închin aceste câteva rânduri amintirei lor, ca un prinos, al cărui răsunet, ori cât de puternic va eși din văltoarea trecutului, știu că nu ar putea străbate niciodată, în lumea lor de neclintită și veșnică tăcere.

*

MOTTO: „Cu cât viteza zborului omenesc se mărește, cu atât și timpul își amână termenul socorit pentru scadență.

Puterea de viață a omenirii tinde spre nemurire, mărind eternitatea prin stăvilirea distanței”.

Încă din timpul apariției omului pe pământ, s'a născut și ideea de a imita zborul pasărilor.

Inercările de a zbura datează din vechime și cred că-i cunoscută tuttora isprava, cel puțin simbolică, a lui Icar, pe care vântul l'a răsturnat din înălțimile cerului și l'a zdrobit de pământ.

Cei vechi, ca și cei noi, fermecați de ridicarea în lumină a pasărilor, s'au gândit la ziua când omul întraripat și-ar putea sprijini aripile pe văzduh.

În anul 300 - 350, înainte de Christos, învățatul Aristotel studia zborul pasărilor, în special felul de mișcare al aripilor și felul de mișcare al cozei la zburătoare.

Biblia vorbește de vrăjitorul Sinon, care în anul 66 înainte de Christos, face încercări de zboruri deasupra Romei. Moare însă într'un accident.

Abia în anul 1060 după Christos, Slivier de Malesbury încearcă să zboare de pe înălțimea unui turn, cu două aripi atașate la brațe. Avântându-se în vid, cade fracturându și picioarele și după multe chinuri moare.

Către sfârșitul secolului XII, Roger

Bacon începe studii științifice asupra zborului. Prin secolul al XV-lea Leonardo da Vinci, face studii amănunțite asupra felelui de zbor al pasărilor (cum pasările țin coada în timpul zborului; cum ele zboară planat; coborârea cum se face; rolul vântului în zbor; rezistența aerului în legătură cu viteza și greutatea).

Lansează după aceea o lucrare privitoare la zbor și rezistența aerului. În același timp, contruiește și o pasăre mecanică pentru a susține teoriile sale.

Până în anul 1800 când se fac primele încercări cu balonul, s-au făcut întinse experiențe în domeniul aeronauticii al căror rezultat a fost mai totdeauna tragic și fără nici un profit.

Cam aproape de anul 1800 încep să apară baloanele libere, mai apoi baloanele captive și în urmă baloanele mâinate prin acțiunea heli-celor (zeplinele).

Într'un cuvânt aeronautica se poate împărți în trei perioade:

Prima perioadă începe cam de pe la anul 300 înainte de Christos și durează până în anul 1800 după Christos, când apare balonul liber.

A doua perioadă începe cam de pe la anul 1800 și ține până în anul 1906 când se execută primul zbor public în Franța, de către brazilianul Santos Dumont.

A treia perioadă, pe care o putem numi modernă, începe de la anul 1906 până în zilele noastre, perioadă în care zborul se execută dupe voia omului și în mod rațional.

Se apropia * * 1800 și mulți experimenterii încă nu putuse construi un aparat cu care omul să se poată deplasa de la pământ după voia lui. Încercările făcute până în acel an

1800, în domeniul aeronauticii, nu făcuse un paș înainte. Imensele sacrificii făcute de omenire, în dorința de a stăpâni nemărgiatul ocean aerian, nu dădură nici un rezultat.

Cam aproape de anul 1800 un zvon se răspândește în întreaga lume, că Frații Montgolfier, de origine franceză, reușiseră să ridice în aer un balon.

(Va urma.)

Din Visele mele

de Miky-Maus.

Sunt singur în odaia mea... și târziu în tăcerea nopții, ceasul catedralei orașului se aude bătând ora unu din noapte.

Binefăcătorul somn nu vrea să-mi închidă pleoapele... că decepțiile mele l'au gonit de mult din jurul ochilor triști... Totuși într'un târziu mă îmbie cu nețărmuritu-i miracol și... adorm.

Mă se părea în visul meu, că decepțiile din lumea de aci mă aruncase într'un oraș al visei... într'un oraș al minunelor... cum numai în vise se poate clădi... într'un oraș cu străzi scaldate într'o feerie de lumini multicolore, cu magazine a căror vitrine îți ameteșc capul... cu o lume plină de minuni și frumuseți... cu grădini ca'n raiul dumnezeesc... cu restaurante elegante... cafenele... teatre... și în sfârșit cu atâtea minunății pe cari numai în povești le puteam întâlni.

Rătăceam prin străzile pline de minuni, pe cari nu le puteam înțelege în totul... și astfel tot rătăcind ajunsei în afară de oraș, pe un câmp împodobit cu mii de flori, din mijlocul

căroră văzui cum se desprinde o zână frumoasă ca'n povești.

Cu pași liniștiți, mai mult plutind în aer, se apropie de mine și-mi zise:

— Se pare că ești strein în acest oraș... și aceasta o deduc din aceea că ai ajuns tocmai aci; de altfel, sigur, că la ore așa de târziu, în noapte, te-ai fi găsit într'un local de petreceri nocturne?!...

— Da, îi răspunsei. Sunt un strein între semenii mei. Dar mai mult îmi place câmpiile împodobite cu drăgălașe floricele, decât zgomotul asurzitor al tavernelor și localurilor de petreceri, unde viața se pierde în spuma șampaniei și în zgomotul banilor cari se duc...

Aș vrea să văd orașul... și o curiozitate nebună mă îndeamnă să-l privesc din întunericul nopții... dintr'un ungher de unde nimeni nu mă poate vedea; aceasta pentru a nu mă târâ în valul lor.

— Dar... la ora aceasta... îmi răspunse frumoasa necunoscută, nu ai să vezi de cât femei, cari foesc... zburdă ca fluturi de noapte... și pentru-că ai curiozitatea de a vedea asemenea femei, eu te voi însoți în această vizită nocturnă.

Ca prin farmec apăru alături de noi un car împodobit cu toate florile din lume.

Frumoasa necunoscută îmi făcu semn să mă sui în car, ceiace și făcui în urma ei imediat.

Abia când ajunsei în miraculosul car, văzui frumusețea acelei femei. Un voal fin ca spuma mării, îi acoperea trupul alb ca marmora... și când am ridicat ochii să o privesc am rămas buimăcit de atâta frumusețe.

(Va urma)

SOAPTE

Domniței: **Brune și Bălae**

Deschis-am porțile inimei mele și așezat-am, în ea, două domnițe, „brună și bălae“, să domnească peste valurile ei... valurile sărmanei mele inimi, bântuită de pulberea nimicniciei omenești.

Domnițele au disprețuit durerea, și alături de cântările de slavă ingerești, au pășit pe nisipul suferinței, socotite rele, de cei răi, printre cei fără de lege, pentru-că au purtat pe fruntea lor curată, simbolul adevărului adevărat.

Inima mea și a zăvorit porțile, să le aibă numai pe ele în seninătatea bunătății lor, ca mânuțele lor blajine, cari au mângâiat durerile dragostei nebiruite, să aducă mângâerile înțelepciunii, la capătul nebuliei mele.

În fața înțelepciunii lor, gândurile mele, s'au năruit, cu o uriașe binecuvântare, zdruncinate de păcatele unei lumi pierdute.

Atuci am văzut surâsul domnițelor și am înțeles dărnicia jertfei, odată cu deslegarea nedumeriilor, în care freamătul întrebărilor își capătă răspuns.

În ele am cunoscut adevărul și am iubit frumosul.

Dar... desnădejdea își face drum în taina altarului meu, căci ecoul durerilor mele ajunge până acolo, unde voi domnițe frumoase sunteți stăpânele gloriei neslărite.

Spus-am povestea minunată a zilelor de bucurie... din alte vremi... când sufletele năruite în marginea adâncului fără sfârșit, au găsit în domnițele frumoase ecoul dorului de viață.

Cât de sfâșietor e, să vezi energii

sublime și minți luminate, închinată vanității și răului fără asemănare. Ei sunt oamenii răzvrățiți împotriva-legilor firești și roboții oarbilor instincte fără scrupul, pierpuți în mocirla păcatului.

Răutatea lor strigat-a: conștiința e născocire, remușcarea o slăbiciune, altruismul o negație și jertfa de sine o lașitate.

Am căutat să desprind din vârtejul amețelii lor, agonia sufletului lor nesocotit și zdrobit de păcatele vremii, dar... mâna mea înstinsă să risipească stolul vorbelor nebune, a fost oprită de viață, care trecea biruitoare... dar cu o minută mai târziu o văzui oprită la marginea mormântului, că numai acolo se închideau păcatele lor, odată cu sfârșitul vieții.

În nemernicia lor, am văzut cu câtă nepăsare, își râde de tragedia aproape-lui. De teamă își strigă însăși neputința trupului lor neputincios și lăscăv al unei ere preistorice, ca în cântece de infern și ițele răutății lor fără precedent, să și zvâle otrava ca o cupă de plăceri, dând prietenilor beția desnădejdei, ca pe soclul durerilor celui mai devotat, să și facă piedestalul bucuriei lor.

Căpșorul blond și brun, se pleacă peste cartea durerilor mele. Degetele mici întorc filele... ochișorilor mari și limpezi clipește afundându-și mirările în depărtări... Gurițele umede așteaptă întrebătoare, dorind să prindă sufletul în farmecul visărilor și murmurul șoptelor pierdute în cântarea nopții.

Sfios... vrut-am să împart din florile inimii mele... să-mi presar bucuriile și gândurile pe drumul binelui, dar lumea nu m'a primit. Ce voiam eu să dau, era fără preț în ochii ei.

(Va urma.)

AVIZ cetitorilor. Prezicerea viitorului.

Aceasta revistă a angajat un birou special prin care oricine își poate afla destinul cu ajutorul fenomenelor cerești, în legătură cu nașterea fiecăruia. (Astrologie).

În acest scop, doritorii ne vor trimite în plic închis, pe adresa redacției, următoarele date: Numele, ...

Pronumele.....

Născut (ă) la ..... în anul ..... luna ..... ziua luni ..... ziua săptămânii ..... ora.

Se va arăta dacă ziua nașterii e după stil nou sau stil vechi.

Cine dorește ca pe cale grafologică să-și știe temperamentul, caracterul, pasiunea, aptitudinile, calitățile, defectele ect., să trimeată la redacție, pe lângă datele arătate mai sus la astrologie, următoarele:

Se va scrie, de cel care dorește a-și cunoaște pe această cale caracterul, patru rândulețe de maximum 30 cuvinte, ceiace gândește și crede, în momentul când scrie cele 30 cuvinte. Să fie o expresie personală a gândirii în acel moment. Apoi semnătura (iscălitura de toate zilele).

Pentru răspunsurile scurte se va trimite prin mandat postal lei 46 (patruzeci și șase) în care intră costul răspunsului recomandat.

Pentru răspunsurile mai ample, o prezicere mai detaliată, se va trimite prin mandat postal una de lei 76 (șaptezeci și șase), în care intră costul răspunsului recomandat.

Adresa să fie exactă și citeată, pentru cu răspunsul să ajungă sigur la destinație.

Redacția.